

TELŠIŲ VYSKUPAS

„Néra Jo čia, Jis prisikélė!”
(Lk 24,6)

Telšių vyskupo velykinis laiškas

Mieli Telšių vyskupijos žmonės!

Didis džiaugsmas pasklido po pasaulį iš tuščio Kristaus kapo. „Néra Jo čia, Jis prisikélė!“ (Lk 24,6) – skelbė dangaus pasiuntiniai. Nesunku buvo patirti, kad *Jo čia néra*, bet įtikėti, kad *Jis prisikélė*, néra paprasta. Daugelis žmonių lieka įkalinti liūdesyje ir nusiminime, nes kartais lengviau skystis sunkumais ir laukti užuojautos, negu dalintis džiaugsmu.

Artimiausiems Kristaus sekėjams Mokytojo mirtis sukélé didžiulį liūdesį, nes buvo apraudama ne tik mylimo žmogaus mirtis, bet ir viso gyvenimo svajonės, visos viltys, susijusios su Kristaus pažadais. Tačiau Bažnyčia neliko prie kryžiaus, o atėjo prie tuščio kapo ir sutiko Prisikėlusį Kristą. Tai reiškia, kad Kristaus pergalėje prieš piktaį visi mūsų patirti sunkumai yra prasmingi. Net ir po Prisikėlimo mūsų Viešpats Jėzus Kristus turi žaizdas, iš kurių apaštalai atpažista tą patį Jėzų - kentėjusį, mirusį ir prisikėlusį.

Brangieji, šiemet minime *Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos* penkiasdešimtmetį ir prisimename tuos narsius žmones, kurie, tikėdami Kristaus Prisikėlimu, gūdžiais sovietmečio metais ēmési šio drāsaus darbo ir, nebijdami kalėjimo bei lagerio, sėjo tiesos žodžio sėklas. Nors buvo brukama melo, prievertos ir bedievybės kultūra, Kronikos žmonės tikėjo tiesos pergale, paremta Kristaus Prisikėlimu.

Nuo tų įvykių prabėgo daug metų, tačiau pasaulis mažai pasikeitė: vėl iškilo naujos ideologijos, brutalia jėga siekiančios pavergti ištisas tautas ar nuvertinti žmogaus prigimtinį originalumą. Visos piktojo pajėgos labai bijo tiesos. O tiesa nėra kokia nors teorija ar doktrina, Tiesa iš didžiosios raidės yra asmuo – Jėzus Kristus. Netgi karine galia paremta klasta ar melas nepajėgus įveikti Tiesos. Kristui prisikeliant, iš džiaugsmo sudrebėjo žemė, o po pasaulį pasklido Geroji naujiena – Evangelija. Žmogus be Dievo, siekdamas kitus įbauginti ir pavergti,

taip pat drebina žemę bombomis ir sprogimais. Dievas mus sukūrė laisvei! Tad nepasiduokime baimei ir ištieskime pagalbos ranką nukentėjusiems nuo karo baisybių. Būkime jiems Geraja naujiena – Evangelija.

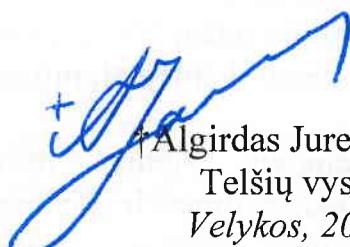
Mūsų Viešpaties Jézaus Kristaus kančia, mirtis ir prisikėlimas parodė, kad blogis yra labai klasingas, tačiau galutinė pergalė priklauso Dievui. Prisikėlimo džiaugsmą, jégą ir paguodą patiria tas, kuris kartu su Kristumi keliasi ir veržiasi į naują gyvenimą.

Velykų dienos evangelijoje negalime nepastebeti džiaugsmingos skubos: Marija Magdalietė, išvydusi tuščią kapą, bėgo pas apaštalu Petrą jam apie tai pranešti, Petras su kitu apaštalu irgi skubėjo prie kapo. Petras nebuvo toks greitas ir atsiliko, tačiau jo bičiulis, atbėgės pirmas, palaukė prie kapo angos, kad galėtų drauge su Petru įeiti į kapą ir pažinti Tiesą: „Jis pamatė ir įtikėjo“ (Jn 20,8).

Ši patirtis labai reikalinga ir mūsų Bažnyčiai, žengiančiai Sinodiniu keliu. Nors visi skubame ir norime veržtis į priekį, tačiau kartais tenka sulėtinti tempą tam, kad galėtume padėti kitiems ir kartu kaip viena Dievo tauta keliauti į Dievo karalystę.

Eidami tikėjimo keliu nepailskime daryti gera ir savo gyvenimu liudykime, koks šviesus, palaimingas ir prasmingas yra tikinčio žmogaus gyvenimas.

Sveikinu Jus su Kristaus pergale ir linkiu visada būti Jo pusėje! Aleluja!

Algirdas Jurevičius
Telšių vyskupas
Velykos, 2022 m.